

DOMINGO XXX TIEMPO ORDINARIO (CICLO A)

El Maestro de la ley que se acerca a Jesús para preguntarle no busca la verdad; sino sólo ponerlo a prueba. Sin embargo, hace una pregunta decisiva que nos interesa a todos. Porque el mandamiento principal es aquel que debe cumplir todo hombre. Podemos decir que es la tarea inexcusable del hombre. Por eso dice san Juan de la Cruz que en el atardecer de nuestra vida seremos examinados sobre el amor.

El fariseo se interroga por lo fundamental de la vida de una persona y la respuesta de Jesús es clara: «Amarás al Señor tu Dios con todo tu corazón, con toda tu alma, con todo tu ser». De hecho, los fariseos conocían bien ese mandamiento. Tenían la información, pero quizá no sabían cómo practicarla. Por eso, y aunque no se lo preguntan, Jesús añade: «El segundo es semejante a este: amarás a tu prójimo como a ti mismo».

Al añadir el segundo mandamiento, Jesús impide que el primero sea reducido ideológicamente. Porque es muy fácil amar a Dios de forma abstracta. Pero la prueba de que amamos a Dios es que ejercemos la caridad con los que tenemos cerca. San Agustín se refirió a estos dos mandamientos como las dos alas sin las cuales al hombre le es imposible elevarse. Decía: «No te quedes con un ala; pues si crees tener una sola ala, no tienes ninguna». Ese era el error de los fariseos y podría ser el nuestro.

Hay dos peligros.

Uno consiste en una filantropía que prescindiera de Dios. De ella se siguen grandes errores porque, a veces, en nombre de un supuesto amor hacia la humanidad se cometen aberraciones. Dios es amor y es la medida de todo amor. Sólo con Él aprendemos a amar ordenadamente a las personas. Por eso históricamente el cristianismo ha iluminado a los hombres sobre la dignidad de la persona y nos ha enseñado el respeto a todos, con independencia de su origen o condición. La misma idea de persona aparece con el cristianismo. Culturas tan evolucionadas como la romana o la griega desconocían el valor intrínseco de la persona y eso era porque no sabían que Dios es amor. Cuando hoy se vuelve a formas culturalmente desarraigadas, como el aborto o la eutanasia, es porque se ha producido un eclipse del amor de Dios.

El otro error es creer que puedo amar a Dios y desentenderme de los hombres. Ya lo dice san Juan: «Si no amas a tu hermano, a quien ves, ¿cómo puedes amar a Dios, a quien no ves?». En la primera lectura, adaptada a la experiencia de Israel, Dios impone algunas normas de respeto a los demás basadas en que Él ha tenido misericordia de su pueblo. Esa verdad queda confirmada y profundizada en Jesucristo, en quien se nos ha manifestado la plenitud del amor de Dios. La vida cristiana conlleva configurarse con el corazón de Jesucristo y amar a los hombres como Él los ama.

Por ello en nuestra oración debe ocupar un lugar importante la contemplación del amor que Dios nos tiene, auténtica escuela en la que nosotros aprendemos a amar. Ya lo decía santa Teresa de Jesús: «No es otra cosa oración mental, a mi parecer, sino tratar de amistad, estando muchas veces tratando a solas con quien sabemos nos ama». Experimentando el amor de Dios, aprendemos nosotros a amar.

Pidámoslo por intercesión de la Virgen María.

НЕДІЛЯ ХХХ ЗВИЧАЙНОГО ЧАСУ (ЦИКЛ А)

Учитель Закону, який приходив до Ісуса, щоб поставити Йому запитання, не шукає істини, а лише випробовує Його. Однак він ставить вирішальне питання, яке цікавить усіх нас. Бо головна заповідь - це та, якої повинна дотримуватися кожна людина. Можна сказати, що це непростимий обов'язок людини. Тому святий Іван від Хреста говорить, що у вечір нашого життя ми будемо іспитовані на любов.

Фарисей запитує себе про основи життя людини, і відповідь Ісуса чітка: "Люби Господа Бога твого всім серцем твоїм, всією душею твоєю, всією твоєю істотою". Насправді, фарисеї добре знали цю заповідь. Вони мали інформацію, але, можливо, не знали, як її виконувати. Тому, хоча вони не запитують, Ісус додає: "Друга подібна до неї: люби ближнього твого, як самого себе".

Додаючи другу заповідь, Ісус запобігає ідеологічній редукції першої заповіді. Адже дуже легко любити Бога абстрактно. Але доказом того, що ми любимо Бога, є те, що ми чинимо милосердя по відношенню до тих, хто поруч з нами. Святий Августин називав ці дві заповіді двома крилами, без яких людина не може злетіти. Він говорив: "Не тримайтеся тільки одного крила, бо якщо ви думаєте, що маєте тільки одне крило, то не маєте його". Це була помилка фарисеїв, і вона може стати нашою помилкою.

Є дві небезпеки.

Перша - це філантропія без Бога. Звідси випливають великі помилки, тому що іноді аберації здійснюються в ім'я нібито любові до людства. Бог є любов і є мірилом будь-якої любові. Тільки з Ним ми вчимося впорядковано любити людей. Саме тому християнство історично просвітило людей щодо гідності особи і навчило нас поважати кожного, незалежно від його походження чи стану. Таке ж уявлення про людину з'являється з християнством. Такі розвинені культури, як римляни чи греки, не знали про внутрішню цінність людини, і це тому, що вони не знали, що Бог є любов'ю. Коли сьогодні відбувається повернення до культурно викорінених форм, таких як аборт чи евтаназія, то це тому, що відбулося затьмарення Божої любові.

Інша помилка - вірити, що я можу любити Бога і не піклуватися про людей. Святий Іван каже: "Коли не любиш брата свого, якого бачиш, як можеш любити Бога, якого не бачиш? У першому читанні, адаптованому до досвіду Ізраїлю, Бог накладає певні правила поваги до інших на основі того, що він змилосердився над своїм народом. Ця істина підтверджується і поглиблюється в Ісусі Христі, в якому нам об'явилася повнота Божої любові. Християнське життя означає бути налаштованим на серце Ісуса Христа і любити людей так, як Він любить їх.

Тому роздуми про Божу любов до нас, справжня школа, в якій ми вчимося любити, повинна займати важливе місце в нашій молитві. Вже св. Тереза від Ісуса говорила: "На мою думку, розумова молитва - це не що інше, як спроба подружитися, тоді як ми часто залишаємося наодинці з тим, хто, як ми знаємо, любить нас". Відчуваючи Божу любов, ми вчимося любити.

Просімо про неї через заступництво Діви Марії.